

מדיוני המזכירות

יעוד כספי הפיתוח – במוא"ז יואב – לאור אי הסכמות בין תושבי ההרחבה לקיבוץ, בדבר יעוד כספי החברה הכלכלית, וכספי היטל ההשבחה, הוסכם בין הצדדים על הליכה לבוררות, כאשר כל צד יקבע את נציגיו לבוררות ועליו יחולו כל העלויות הכספיות. מכיוון, שבאגודה חברים תושבי ההרחבה וחברי הקיבוץ, האגודה אינה צד בדיון הנ"ל.

גינן ותברואה – בקיבוץ – התקיים דיון לאור אי הנחת ממצב הניקיון והגינן בשטחי הקיבוץ, בהתייחס לתקציב הנכבד שהקיבוץ מקצה למטרה זו. **סוכם** - להודיע לקבלן הגינן ולוועד האגודה, כי אנו בוחנים הפרדה בין ההרחבה לקיבוץ בפעילות הגינן והניקיון, באם לא יחול שינוי משמעותי.

בית הקברות – בימים אלה מושלמת הקמת סככת אבלים בכניסה לבית הקברות, שהקמתה התאפשרה הודות לתרומה שהתקבלה.

הצבעת קלפי – להצעת השיוך 1366 – סוכם - כל ההערות שהתווספו להצעה, ולא פורטו בדף ההצבעה, יובאו לדיון ואישור כנדרש, במידת הצורך.

רכבי הקיבוץ – ייעול וחסכון – בעלויות השימוש – במסגרת המאמצים לחסוך ולייעל את השימוש ברכבי הקיבוץ, מבלי לפגוע בצרכי הקיבוץ, **סוכם** - לנקוט במהלכים הבאים: א. הקטנת מספר כלי הרכב. ב. איחוד הסעות הבריאות עם קשר כביש - ע"י רכב אחד, ונהג אחד.

מעבר זמני – בשכונת הספארי – לאור ביצוע עבודות בינוי בבתי החברים וסגירת המעבר, הוכשר מעבר זמני לקלנועיות וטוסטוסים, בצמוד לגדר הספארי המתחבר לדרך צפית המערבית.

קליטה וקבלה לחברות - מספר משפחות הגרות באשקוביות ובמבנים נוספים בקיבוץ, פנו להתקבל לחברות. התקיים דיון, תוך התייחסות לסוגיות נוספות, כמו, "בן ראשון-שני", דירות יורשים, ושכונת המגורים החדשה. **סוכם** - לקבל את חוות הדעת של וועדת הקליטה לנושאים אלה.

שיפוץ "בית המוסדות" [הבית הסינודלי] – דווח על ההערכות לתחילת העבודות, עם גמר בדיקת הצעות המחיר שהתקבלו מהקבלנים. העלויות יחולקו בין הקהילה לעסקים.

אירועים – במועדון - עומס הפעילות במועדון רב, וגורר עמו נזקים ועלויות שיפוץ ותחזוקה. **סוכם** - לבדוק את נושא התשלומים והאישורים הנדרשים לפעילויות אלה. צוות לבדיקת עלויות המכבסה - הוחלט על הקמת צוות לבדיקת עלויות התפעול, במגמה להקטין את עלויות הסבסוד ע"י הקהילה, ולבחון מתכונות תפעול חדשות, עם המעבר לחימום ע"י חשמל, וביטול החימום ע"י הקיטור.

דו"ח רבעוני לתקציב הקהילה – התקיים דיון בהשתתפות יעד, חשב הקיבוץ, הועלו מספר הערות טכניות לגבי אופן הרישום, הודגשה וצוינה החריגה הגבוהה בעלויות צריכת המים מבלי יכולת לאתר את המקור "המבזבז". אין ספק, שעם המעבר לרשת המים והחשמל החדשה, שנקווה ונייחל לתחילת העבודות, נוכל לאתר כל תקלה או חריגה.

דרכי הספרייה והברכות - העיכוב בתחילת העבודות נגרם עקב בעיות ניהוליות וכספיות באופן ביצוע הפרויקט, בין החכ"ל/מוא"ז יואב - לקיבוץ. **סוכם** - באם הנושא לא יוסדר תוך מספר ימים נצא לביצוע העבודות עם קבלן פרטי.

מפעל מתכת

אחרי שנתיים טובות מאד במפעל (2012-2013) שנת 2014 היתה פחות טובה אבל עדיין מספיק טובה ומעל הממוצע בתעשייה הישראלית. עיקר הירידה היתה ביצוא. השנה – 2015 נמשכת הירידה ביצוא, בעיקר בגלל צניחת היורו בכ- 14% בהשוואה לשנה שעברה. לעומת זאת, בשוק הישראלי המצב מתחלק לשניים:

א. בתחום של חברת החשמל - החברה נמצאת בבעיות תקציב מול המדינה, ושנת 2015 תירשם כשנה עם הרכש הנמוך ביותר מהתעשייה הישראלית. במקביל, לצערנו, חברת החשמל פתחה אופציות לרכש מהמזרח הרחוק וקשה לנו להתחרות במחירים שהספקים שם מגישים במכרזי חברת החשמל.

ב. בשוק הישראלי (שאינו חברת חשמל) - מצבנו טוב והוא גדל גם בשנה זו. תוספת המכירות של עמודי העץ, אליו נכנסנו לפני 5 שנים, הופך יותר ויותר למשמעותי וחשוב.

הערכתי היא כי בסה"כ שנת 2015 תהיה דומה במכירות וברווחיות שלה לשנת 2014, וזאת גם בהסתמך על מחצית שנת 2015.

בתחום ההשקעות – אמורות להגיע שתי מכונות חדשות: מכונת C.N.C נוספת משוכללת יותר, שתאפשר לנו לייצר מוצרים שעד עתה ייצרנו אותם בצורה לא יעילה ובעלות גבוהה, והמכונה השנייה היא מכבש חדש לקבוצת המכבשים שלנו. יש לנו מכבשים משנות ה-40 של המאה הקודמת (חלקם טובים ביותר גם היום) והחלטנו להחליפם באופן הדרגתי למכבשים מדור חדש משוכלל יותר ובעיקר בטיחותיים יותר. כבר השנה זה יהיה המכבש השני שיוחלף.

בנוסף לכך, אנו נערכים ליום שאחרי תהליך: "רישוי עסקים", שנדרשנו לבצע, אלא שבמסגרת התהליך הזה אנו נדרשים בבניית 3 מ"מ"דים במפעל (שניים במתכת ואחד בפלסטיק). זו השקעה של כ- 500 אלף ש"ח שנאלץ לעשותה.

עם פטירתו של שלמה גלילי (שותפנו בפלסטיק) עבר הפלסטיק להיות 100% בבעלותנו (קנינו את ה-25% שהיו בידיו). יש לנו בעיות של הגדלת נפח העבודה באגף זה ואנחנו פועלים למצוא עבודות נוספות. בין היתר נכנסנו לייצור קופסאות מיוחדות ונוספות בתחום החשמל, ואנחנו בודקים פרויקטים שונים נוספים (שאינם בתחום החשמל).

בימים אלה נכנסנו למיזם חדש עם ממציא רוסי של מחליפי אוויר, בשיטה וברמה גבוהה ביותר. זה בעיקר לטובת מפעלי מזון, כימיה, ובתי קירור, שם יש צורך ברמת החלפת אוויר אינטנסיבית במיוחד, לטובת העובדים והתוצרת.

כרגע אנו מתחילים בייצור 3 מכשירים ואלה יבדקו במשך שנה וחצי בתוך מפעלים מתאימים. נעקוב אחריהם ולפי התוצאות נקבל החלטה על המשך. כדאי להגיד כאן כי המיזם אינו סנרגטי בדיוק למפעל שלנו ורק לפי החלטת ההנהלה המשקית קיבלנו על עצמנו לעסוק בזה (כדי לחסוך בעלויות הניהול וההוצאות הכלליות במהלך כל הבדיקה של השנה וחצי הראשונות). בעתיד, אם תהיינה תוצאות טובות נצטרך לקבל החלטה בקיבוץ אם ואיך ממשיכים במיזם הזה.

יחיעם יוגב
מנכ"ל

פגשתי נקלטים מרוצים

נפגשתי עם 3 נקלטים.

ביקשתי אותם לתאר את התהליך שהביא אותם לקבוץ.

שאלתי: איך הם רואים את הקבוץ – יתרונותיו וחסרונותיו? ואיך הם רואים את עצמם בקבוץ? אני מביאה את דברי החברים. יהודית

אורית זלינגר

אורית היא עורכת לשונית עצמאית ומזכירה ב"צפית". נשואה לאסף אוזן ואמא לעברי ולירמי.

אלו דבריה:

כשעברי נולד ידענו שלא נגדל אותו בתל אביב, למרות שאנחנו מאוד אוהבים את העיר. בתל אביב התנאים לא נוחים לגידול ילדים, אין מרחבים וכל יציאה מהבית דורשת התארגנות.

תוך חודשיים, כשהתפנתה דירה בקיבוץ, הגענו הנה. משכו אותנו המרחבים והאפשרויות לגדל את הילדים בתחושת חופש, וכמובן המשפחה. החלטנו לנסות ולא התאכזבנו. הקיבוץ בשבילי הוא בית. הוא היה בית גם כשלא גרתי פה. עד מהרה הגענו להחלטה שאנחנו רוצים להישאר פה והצטרפנו לתהליך הקליטה, שהתברר כארוך ומייגע. מהיום שהגענו לקיבוץ ועד היום עברו שש שנים. אמנם ביום-יום זה לא הפריע, אבל המחשבות על העתיד ותחושת התלישות הכבידו עלינו. מה גם שהדברים השתנו כל הזמן, הן בשל עניינים שהיו תלויים בקיבוץ והן במינהל.

אני חושבת שהחיים בקיבוץ היום תלויים ברצונו של כל אחד מהחברים – כל אחד יכול לבחור עד כמה להיות מעורב בקהילה. עם זאת, אני רואה את ההתגייסות של החברים והתושבים, בעיקר ברגעים קריטיים. יש כאן צוותים שמארגנים חגים, ובעיקר ברגעים קשים, תמיד יש רצון לעזור. זה לא מובן מאליו ולא קיים בהרבה מקומות. למרות הכול, יש פה הרגשה של קבוצה, של אנשים שחיים יחד.

החסרונות בעיני נעוצים בעיקר בעובדה שהקיבוץ נמצא במצב ביניים. התקבלו החלטות ששינו את הקיבוץ מן הקצה אל הקצה – הקמת ההרחבה, ההפרטה, השיוך – ועכשיו צריך להחליט לאן ממשיכים מכאן. אני חשה שזה גורם לחששות בנוגע לעתיד וגם מונע קבלת החלטות, אולי העדפה לשמור על סטטוס-קוו, גם אם המצב הנוכחי לא מזהיר. המצב הזה חייב להיפתר. אני מקווה שזה יקרה בקרוב ויהיה לטובה. אני רואה את החיים שלנו כמשפחה בקיבוץ גם בעתיד, שמחה לגדל כאן את ילדי ומאמינה במקום ובאנשיו.

דונית אבירם

דונית עובד במחקר סוציולוגי בצה"ל, נשוי ליעל, חוקרת במט"ח ואב לגוני ותמרה. ואלו דבריו:

קבלת ההחלטה לגור בקיבוץ

את ההחלטה לחזור לגור בקיבוץ קיבלנו כבר לפני כעשר שנים לערך ואז הצטרפנו גם ל-BACK2.

הקיבוץ תמיד היה, לפחות אצלי, סוג של בית. כאמור, בשלב מסוים כאשר יעל ואני חשבנו על איך ואיפה אנחנו רואים את עתידנו, אז גם קיבלנו את ההחלטה לגור בקיבוץ. ההבנה שלנו הייתה שאנחנו רוצים לגור במקום שאנחנו אוהבים, במקום בו נהיה חלק מקהילה ובמקום, שכאשר יהיו לנו ילדים, בו גם נרצה לגדל אותם. באופן טבעי, כאשר גוני נולדה, ההחלטה רק קיבלה משנה תוקף. ההחלטה לא הייתה קלה והשקענו בה מחשבה רבה. אני הכרתי את החיים בקיבוץ על הדברים הטובים בהם וגם על הדברים היותר מורכבים. עבור יעל, מן הסתם, זה היה קשה יותר היות והיא כלל לא ידעה מה זה לגור בקיבוץ ומה

המשמעות של חיים בקיבוץ. מהבחינה הזו זה יצא לנו טוב שבאנו לפה לתקופה ראשונה של ניסיון, כשלא היינו חברי קבוץ ואז הבנו שפה אנחנו רוצים לחיות.

איך רואה את הקיבוץ

אני חושב, שבהחלטה העקרונית לעבור לקליטה עפ"י מתווה 1366 (שהתקבלה ב- 17.7) מועבר מסר מאוד חשוב. המסר חשוב עבורנו, שכבר התקבלנו לחברות, עבור צעירים נוספים הרוצים להיקלט. ולא פחות מזה גם עבור כלל החברים בקיבוץ. המסר הוא, שהקיבוץ כקיבוץ רוצה להמשיך להתקיים כקיבוץ עם קהילה פעילה. לצד זה ברורות לי המורכבויות של ההחלטה והמשמעויות, הלא תמיד פשוטות של ההחלטה. בררו לי שיש חברי קיבוץ שחוששים מהמעבר בין ההחלטות ואני חושב שלנו יש חלק באחריות לוודא כי החששות שלהם לא יתאמתו.

אני רואה את הקיבוץ כקהילה גם בהקשר של הישוב. אני לא חושב שיהיה נכון לבטל את המשמעות של הישוב, כלומר של חיי קהילה משותפים עם ההרחבה. לדעתי, למרות הקשיים, שחווים גם בקיבוץ וגם בהרחבה, יש הרבה מאוד הזדמנויות בחיי הישוב. כישוב.

הקיבוץ מצוי עכשיו בסוג של תהליך ואני מקווה, שהוא ילך לקליטה נוספת, על מנת לשמר את הקיבוץ, כמקום טוב לכל מי שחי בו. קליטה נוספת צריכה להיעשות ברגישות כלפי כל הצדדים המעורבים, אבל צריכה להיעשות.

יש הרבה יתרונות באורח החיים הקהילתי. אחת הסיבות שבאנו הנה קשורה לרצון להשתייך לקהילה. למי שבא מבחוץ זה אתגר להבין את מכלול האינטרסים של כל מרכיבי הקהילה.

אני חושב שלעתים אנחנו, שבאנו מבחוץ רואים באופן מעט שונה את שאלות ה"איך". זאת למשלדעתי בשאלות העקרוניות, שאלות ה"מה" אין חילוקי דעות. ברור לי כי בתהליך הקליטה שלנו, כולם רצו שהתהליך יצליח וכולם ראו בו תהליך חשוב ומשמעותי לקיבוץ. יחד עם זאת, על שאלות ה"איך" היו לעתים חילוקי דעות. חילוקי הדעות גורמים לתהליכים להיות יותר קשים ויותר ממושכים והאתגר הוא להתרומם מעל חילוקי הדעות ולדעת לקדם את התהליכים למרות חילוקי הדעות.

תרומה

אני חושב שכחברים אנחנו צריכים לרצות לרתום לקהילה. אישית אני רציתי להיות חבר בוועדת קליטה. היה לי חשוב להיות בוועדה, כי אני חושב שהתהליך צריך להימשך ולהיות יותר פשוט, מהתהליך אותו אנו עברנו. יעל חברה בפורום החינוך היישובי מתוך אותו עקרון של רצון להשפיע.

לדעתי, הקליטה של המשפחות החדשות ושל המשפחות הנוספות שייקלטו בקרוב, כך אני מקווה, מייצרת לקיבוץ הזדמנות להכניס נקלטים חדשים למקומות, או לצמתי קבלת החלטות והשפעה חשובים. אני חושב שלא צריך לחשוש מכך היות ולדעתי זה מגוון את דרכי החשיבה ויוצר רעיונות והזדמנויות חדשים.

עמית לפידות

עמית טייס באל על, נשוי למיכאלה ואב לאביתר, אריאל ואלונה. עמית היה שנה וחצי חבר מזכירות במהלך תהליך הקליטה של החברים החדשים.

לפני בואנו לקיבוץ גרנו כשנתיים במושב חרוצים (בצמוד להוריה של מיכאלה), את המעבר לקיבוץ ביצענו לאחר שקיבלתי עבודה בבית ספר לטיסה של חיל האוויר בחצרים ורצינו לקרב את מקום המגורים שלנו למקום העבודה שלי.

תחילה שכרנו דירה קטנה היות והיינו זוג צעיר עדיין ללא ילדים. בשנה הראשונה הסתגלנו, התרגלנו למיקום ולמדנו להכיר את האנשים בקהילה מסביבנו. עבורי, כבן קיבוץ, המקום תמיד הרגיש כבית מכיוון שמשפחתי וחברי תמיד גרו פה. יחד עם זאת, בהחלט לקח לי ולנו כשנה-שנתיים עד שחשנו שזה מקום אשר נח ונכון לנו לבנות בו את עתידנו. מה שחיבר אותנו היטב למקום אלו הילדים שנולדו והשתלבו בחיי הקהילה והחינוך בגיל הרך והקונדיטוריה של מיכאלה. הקונדיטוריה הביאה לכך שכל חברי הקבוץ הכירו את מיכאלה (אפילו דור המייסדים...) והחמיאו לה, זה מאוד חיבר אותנו וככה נכנסנו לתלם. כיום - אנחנו כמשפחה מאוד אוהבים את המקום ומחוברים אליו. אנו מרגישים שזה מקום בעל איכות חיים טובה, עם קהילה ידידותית וסביבת טבע נהדרת. מקום המאפשר חינוך בריא לילדינו. בהחלט העובדה שעברנו לגור בבית משלנו והתקבלו לחברות מעצימה את תחושת השייכות לקרקע ולקהילה.

לגבי האופן בו אני רואה כיום את הקיבוץ :

אני חושב, שחלק ניכר מטעויות העבר אשר היו קשורות בהקפאה מוחלטת של קליטת צעירים וחברים חדשים לחברות מאחורינו. אני מעדיף להסתכל קדימה. אני יודע, שיש היום הבנה ורצון למצות את אפשרויות הקליטה מבחינת הקבוץ והצעירים. הדור הוותיק כיום בקיבוץ הגיע לתודעה נכונה - בשביל שהמקום ימשיך להתקיים ויקיים זהות אשר גם חובקת את העבר והמסורת וגם תהיה עם הפנים לעתיד - חייבים להמשיך לקלוט ולחבק את בני הקיבוץ הצעירים!

נקודת מפתח בסוגייה זו : לדעתי, הקיבוץ שרוי בבעיה קשה ביותר עם סוגיית היורשים. נושא זה חייב להיות במרכז העשייה ותשומת הלב של ההנהלות. נתיב הירושה הינו מורכב ורגיש, אך אם נביט בעיניים צלולות קדימה - ניתן לראות בבירור שאנו מאבדים שליטה על מי יגור פה ומי ישכור וישכיר פה דירה בעתיד!

אנו לא נצליח להכווין ולנתב מי יהיה חבר ומי תושב.

מי אשר יקבל בירושה נכס בתוך הקיבוץ אך חי את חייו בעיר אחרת או אפילו בארץ אחרת, גם אם מאוד נוסטלגי למקום ולוותיקיו, לא יוכל להבין ולהתמודד עם בעיית התשתיות הזקנות, עודפי התנועה בסמוך לגני הילדים וגיבוש הקהילה.. את אנשים אלו (ואיני מאשים אותם כלל) יותר מעניין הצ'ק בסוף החודש בגין השכרת הנכס שלהם כמקור הכנסה חשוב.

בשביל לחוש את מצוקות המקום צריך לגור בו!! אי אפשר לעשות זאת בהתכתבות

מרחוק.

בכך אני חוזר ומציין שיש חשיבות רבה לטפל בסוגיה זו של נכסי הירושה - בנתיב הנכון ונכלל לנצל ולמקסם בתים ודירות אלו לטובת קליטה ואכלוס של בני הקיבוץ הצעירים.. נוכל לקלוט עשרות משפחות של בנים. נראה לי, שבשכונה חדשה על מגרשים ריקים יהיה קשה מאוד להיקלט, בשל עלויות הבניה הגבוהות (איך יוכל בן קבוץ שהוריו קיבוצניקים לגייס קרוב ל 2 מיליון ש"ח-הסכום הנדרש לבניית בית חדש מהיסוד?). יש לנו ריבוי של בתים בתוך הקיבוץ - האם נכון לבנות מחדש עוד שכונה עם עלויות מאוד גבוהות על הנקלטים? בוא ננצל נכון את הקיים. כך נשמור על המרחבים, על המדשאות ועל פרופרציות נכונות ביישוב... נשמור על האופי הקיבוצי!

לגבי תיעדוף אוכלוסיית נקלטים :

אני חושב שצריך לקלוט לחברות את בני הקבוץ ומשפחותיהם בעדיפות ראשונה ולא מועמדים נוספים כרגע, ברגע שאתה קולט אחרים, אתה דוחק את רגלי הבנים. יש לחתור באסרטיביות ובנחישות לקליטת בני קבוץ ואף לזכור, שיש בנים ובנות צעירים יותר שמחכים. היום הם בני קיבוץ בין הגילאים 18-30... ומחר הם משפחות צעירות עם

ילד אחד או יותר אשר מחפשות אחר מקום לגדל את ילדיהם(..הנכדים שלכם..) ולהשתלב בו.

אם דירות היורשים לא היו משויכות הייתה פה תנופת קליטה. יש לנצל את התחלופה הטבעית בישוב ולאפשר בעזרתה קליטה.

כיום בקבוץ אני רואה השתלבות יותר טובה ובריאה של הצעירים במזכירות ובוועדת הקליטה. חשוב ביותר שהדור הצעיר ישתלב גם בהנהלה העסקית. כפי שכבר ציינתי בעבר בעלון, **בתחום העסקי דור המנהלים שלנו קרוב לגיל 70. בעוד מספר שנים יפרוש לפנסיה** ויפנה את כיסאו.. בכדי שלא נמצא את עצמנו מנוהלים ע"י מנהלים חיצוניים אשר אינם גדלו בקיבוץ זה - אנו חייבים לגדל ולטפח יורשים מתוכנו בענפים השונים: מפעל המתכת, הקרקעות, צוות התשתיות, הנהלת חשבונות וכיו"ב.. ובוודאי על אחת כמה וכמה - בהנהלה העסקית. ניתן וחשוב לציין כדוגמא חיובית את ענף המטבח/חד"א.. שם מאפשרים ליוסי(האחד והיחיד..) לאחוז במושכות ביחד עם לילי ושאר הצוות הנהדר.. הביטו וראו כמה נכון ובריא תהליך זה, הירושה גדלה מבפנים.. להבנתי, כבר היום נכון שמנהלי הקהילה החברתיים והעסקיים יהיו שילוב של הצעירים והוותיקים.

מעבודתי במזכירות קיבלתי רושם, שהמזכירות מאוד רגישה ומתחשבת. לאורך רוב תהליך הקליטה בשנה האחרונה היא הייתה מאוד חיובית, התחשבה בבנים והלכה לקראתם, תמיד עם הפנים לפתרונות עבור משפחות אשר לא היו מרוצות מההגרלה או מהבית או מכל דבר אחר. לא תמיד הצליחה לספק פתרונות.. אך הכוונה הייתה תמיד לעזור וללכת לקראת ולא לסגור דלתות. אכן אני רואה גם חסרונות לעיתים בחוסר היעילות והאסרטיביות של הקבוץ בחתירה לחידוש הקהילה הצעירה. אני תולה תקוות בוועדת הקליטה שנבחרה ומקווה שאנשיה ידרבנו קבלת החלטות יותר יעילה בתחום. **אני ממליץ לקבל לחברות את כל בני הקבוץ הגרים בקבוץ ולשייך להם את הדירות בהן הם גרים!** על כל המשמעויות הבעייתיות שנלוות להצהרה זו. את תכנון תשתיות הישוב יש לתכנן היטב אך להשתדל לתפור אותו סביב המגורים והקהילה אותה אנו רוצים לקלוט.

ברצוני להפנות את תשומת הלב לנושא נוסף:

כיום אזורי הקליטה של המשפחות הנקלטות שכבר בנו או בונות את בתיהם הם אזורים אשר אין להם תכנון תשתיות כלל! מצב התשתיות שם רעוע ביותר: אין תאורת רחוב, אין כבישים והסדרי תנועה, אין ניקוז. נכון, בכל שכונות הקיבוץ יש זעקה לחידוש התשתית העילית והתחתית אך באזורים אלו **אין אפילו תכנון!!** יש להפנות לכך תקציב יעודי (אולי מתוך ה 190,000 ש"ח אותם חויבה כל משפחה נקלטת לתשלום בעבור תשתיות!) ולייצר תכנון סביבתי. זוהי אחריות הקיבוץ ולא הפרט.

לסיכום דברי,

משפחתי ואני מאוד שמחים. טוב לנו פה. קיבוץ - עלינו להישיר מבט קדימה ולטפח חברי קיבוץ צעירים כמנהלים יורשים הן בתחום הקהילתי חברתי והן בתחום העסקי. יש לתת מענה ופתרון דחוף לסוגיית דירות הירושה - אחרת לא נוכל לשלוט באופי האוכלוסייה אשר תתגורר פה בעוד כעשור או באיכותה! קיץ קריר לכולם...

כשרמ"י מסתכלת על הקבוץ היא רואה מגרשים לבניה

אודי ששון (גלובוס) ראיון ב- 30.6.2015 את ניר מאיר המזכ"ל הנבחר של התנועה הקיבוצית.

בחלק מן הראיון תוארה ההיסטוריה של יחסי הקיבוצים – רמ"י ועמדות הצדדים לגבי השיוך.

ניר מאיר הציג את עמדתו בשאלות הקשורות ליחסים עם רמ"י ולשימושים החורגים. אני מביאה עיקרי דברים :

ניר מאיר אומר: בין התנועה לרמ"י יש נושא בלתי פתור, שהוא הנוסחה המוסכמת לקבלת חברים חדשים בקבוץ. הנושא הזה חייב להיפתר, כי מבחינתנו- הקיבוצים, מדובר בשאלה קיומית. הבעיה היא שיש כאן שתי זוויות ראייה שונות לסוגיה, שלא מכירות אחת בשנייה. כשרמ"י מסתכלת על הקבוץ היא רואה מגרשים לבניה, כשאנחנו מסתכלים עליו, אנחנו רואים דרך חיים."

לשאלה: האם יש לך תוכנית סדורה לניהול המאבק ופתרונו מול המדינה?

השיב ניר מאיר: "אני רוצה להגיע להסכמות. אם נראה את הדברים מאותה זווית, אני בטוח שנגיע אליהן. כמי שהיה חלק אינטגרלי מצוות המשא ומתן שפעל מול הוועדה לבחינת הליך השיוך, שמינה השר אריאל ב- 2013, אני אומר שהבעיה לא גדולה והפערים לא חמורים. נתחיל מהגדרת הבעיה."

בסוף הראיון הוא אומר בהקשר זה: "אני מאמין שניתן לפתור כל בעיה בהידברות וכך אני אומר (לכחלון וגלנט) אם אתם רוצים לאכול ענבים, יש לנו הרבה פתרונות בשבילכם, אבל אם אתם רוצים לריב, אז ניפגש בבית המשפט."

בנוגע לחיוב הקיבוצים הלא משויכים בעלויות הבניה אומר ניר מאיר: "קיבוצי הנדל"ן לאורך מישור החוף ובאזור הביקוש אינם יכולים לעמוד ברכישת זכויות הבניה בכלל המגרשים, שאיש אינו יודע מתי והאם ימומשו."

בהתייחס לבקשת רמ"י להתלות את מתן התרי הבניה (נוסף על שיוך קרקעות) גם בהסדרת נושא השימוש החורג בקרקעות הקיבוצים אומר ניר מאיר :

דרישת רמ"י בנושא מפלה את הקיבוצים "יש כאן ניסיון סחיטה של רמ"י. הניסיון להתנות את הבניה בהסדרת השימוש החורג הוא לא מוצדק. אני מסכים שעסק שפועל שלא כדין צריך לסגור או להרוס, אבל שמעת פעם על ראש עיר שלא נותנים לו התרים לבנות בגלל עסקים לא חוקיים שפועלים בשטחו? מדובר בסך הכל בתופעה לא כל כך רחבה ולא צריך לעשות מזה עניין."

לשאלה האם הקיבוץ בתפקידו ההיסטורי לא סיים את דרכו?

עונה ניר מאיר: "ממש לא. אף שיש מי שחושב ככה ברשויות. הקבוץ ממש לא הולך להתמוטט, אתם עוד תראו מה זה תנועה חזקה, חבל לכם על הזמן. עד לפני חודש וחצי הייתי יו"ר הארגונים הכלכליים ואני אומר לך שהמערכת הכלכלית של הקיבוצים איתנה מאוד ואף אחד לא יגיד לנו מה להיות רק אנחנו נחליט מה נהיה."

הביאה לדפוס : יהודית אפרתי

הגיליון הקרוב של בקבוץ כפר מנחם יופיע ערב ראש השנה תשע"ו, חברים מוזמנים להתייחס לשנה החולפת והביע משאלות לקראת תשע"ו.

ילדים יוצרים – בחוג קרמיקה

מטרת החוג להכיר לילדים את החומר ותכונותיו ובאמצעותו לפתוח בפניהם דרך נוספת לביטוי חוויות ורגשות מסביבת חייהם הקרובה, ומעולמם הפנימי. תכני החוג עוסקים בסיפורי ילדים, חגים, עונות השנה ועוד. במסגרת החוג לומדים הילדים להכיר את החומר, תכונותיו, האפשרויות הגלומות בו, והדרכים כיצד לעבוד עם החומר כדי להגיע לתוצר אליו רוצה הילד/ה להגיע. המפגש בין החוויה [סיפור, אירוע, וכו'] לחומר מאפשר לילדים לחזור לסיפורים מוכרים וחוויות מהנות, להחיות אותן ולעבד אותן באופן יצירתי, מותאם לפריסת עולמם ולהתפתחותם הפיזית והקוגניטיבית. הפעילות מתבצעת בקבוצות קטנות, ובאווירה נוחה המזמינה כל ילד/ה לבטא את עצמו כפי שמתאים לו. במהלך הפעילות מתנהל קשר בלתי אמצעי בין הילדים [שיחות, הצעות ושותפות בהתלבטויות], הקשר מעשיר את העבודה האישית ובו זמנית את כישוריהם החברתיים של הילדים. החוג מתנהל ב"סטודיו ידניים", בכפר מנחם, ומיועד לילדי הגן ובית הספר. בהנחיית יהודית שקד, טל. 052-3919183

מסיפורי המקום

דבורים מתוקים.

על מורשת עמנואל.

בשנות ילדותי הראשונות הקיבוץ שרץ דבורים. וזה פגע בעיקר במטעים ובכרם, שהיו אז סמוכים לקיבוץ. הוחלט לצ'פר את ילדי הקיבוץ בגרוש על כל דבור הרוג. היה לנו כלי, בד"כ צנצנת, שבו היינו שמים את הצייד. אני הייתי צייד גרוע. היינו הולכים לצוד ליד מקורות המים בעיקר לרפת לשלולית הפיפי של הפרות. לי הייה קשה להחליט בזמן אמת להרביץ ותמיד המתנתי יותר מידי עד שהדבור עף. זה אמר אז פרסים קטנים. שלושה דבורים זה טובי ורוד אחד למשל. הפרס הבכיר נחשב כושי^[1], שבשבילו היה צריך לצוד 10 דבורים. פעם אחת אספתי במשך כמה ימים, וכשבאתי להחליף התברר שהיו לי רק 9 דבורים, דודו אלעזרי היה הצייד הבכיר בינינו, כל מכה היה מוריד דבור. כל דבור שהתקרב לנוזל השתייה היה מתחיל לנחות כולם היו מזמינים זה שלי, זה שלי. צריך להבין מכה בשלולית עם מקל לא משאירה אותך נקי. בקיצור לדודו היה מקל ארוך ביותר, אותו היום הוא נתן לי דבור נוסף (הסכם עודפים) והייתי גאה במניין הדבורים שלי. הלכתי הביתה עם כושי. בטח ההורים קינאו בי, כי כולם אהבו כושי, ובקיבוץ לא הייתה כל חנות לממתקים. גם גדולים הלכו. גילי אחי, שתמיד נראה לי גדול, היה מהציידים הבכירים.

המסחר התנהל כך: עמנואל היה יושב בחוף משעה ארבע ושלשים עד שהילדים כבר לא באו. הוא היה יושב בתחתוני [2] עבודה אפורים מעל ברכת ביוב פתוחה מקבל לידיו את כלי האיסוף של הצייד ומונה את הדבורים אחד אחד. היה משליך אותם לביוב בעזרת פינצטה והיה אומר למשל לרשותך 20 גרוש מה תירצה? הממתקים היו מונחים אחריו בארגז קבוע (גם ליד הביוב!).

[1] כיום נקרא קרמבו.

[2] כל הגברים בקיבוץ הסתובבו כך אחר הצהריים לעבודת הגינה והדשא.

האבנים המתגלגלות.

עליהן ישבנו בסרטים.

סרט באמפי תיאטרון: לפני חדר האוכל הייה מדרון עמוק ששם הקרינו סרטים בקיץ. בחורף תמיד היו פתרונות אחרים. כשהיינו ילדים גדולים, היינו בורחים מבתי הילדים עומדים בגב היושבים המבוגרים ומסתכלים בסרטים לא לנו. גם הסרטים שהסתירו מאיתנו כללו לכול היותר נשיקה, או במקרה הגרוע שתי נשיקות.

עד שנת 1964- ישבנו על סלעי ענק והינו עולים עליהם יחפים כדי לא להחליק. עד יב' היינו עולים למעשה לסלעים הרבה פעמים זוגות זוגות. הזוגות נהנו כול זוג מסלע משלו. בעונות מסוימות הסלעים היו קפואים מקור, אבל הם גם היו קפואים במצב ששופלים שפכו אותם אל המדרון והם התגלגלו כך למדרון עד שנעצרו אחד בשני. אחרי שישים וארבע בנו את האמפי המסודר. הוא קיים עד היום. נראה כאילו היום הוא ממשיך להתקיים אבל ממרכז תרבותי רב אירועים נשאר רק חנוכה, החג האחרון שעדיין ממשיך להתקיים בו. מה קרה בשנת שישים וארבע? ובכן בנו, ישרו, ריצפו וסיפסלו כולל חדר הקרנה מבטון. בניצוחו של דוד עמיר ז"ל, כן הוצג והמחזה שנכתב על חיי הקיבוץ וחיי המדינה באותם ימים. המחזה נקרא ממלכת החאפ. ביום ההצגה חולקו כריות לכל חבר - יחידת ספוג תפור עם כיסוי ושתי ידיות כדי לבוא לסרט עם כיסוי לתחת (כסת"ח). לפני כן הביאו לכל סרט כסאות מהבית. השם המקורי שנתנו לכריות שאול מפולנית דופצ'ק (בפולנית דופה זה תחת).

איתי ישראל

אליאור, אישי, טיילי ואלמה פרוכיס השביט ונחיתה רכה.

בהצבעה בקלפי ב- 16-17.7 התקבלה החלטה על מעבר מותלה ליישום השיוך ע"פ מתווה 1366 בהתאם לקבוע בהוראות המעבר שבהחלטת מועצת מקרקעי ישראל מס' 1366 .

והערה אישית: תמכתי בשינוי מתווה שיוך הדירות בגין היותו מאפשר קליטה קלה יותר.

יחד עם זאת איני יכולה להתעלם מהבקשה של חברים ותיקים רבים, שיפגעו מההחלטה, לדון בדרכים לבצוע האיזון הפנימי כך שתצטמצם הפגיעה. אני מקווה שהמזכירות תעלה לדיון בקרוב הצעה לצמצום הפגיעה בחברים הוותיקים.

יהודית אפרתי

אמיפת תוצה לאיצלה

ג- 1.7.15 סייט איצלה את תתקייזו כמנהל "טחי תעסיה" על כשר מנחם.

איצלה מילא את התקייז כ- 10 שניט וביצע אותו באסירות אחפיות ונאמנות.

בסמי ובס הנחלת כשר מנחם אני פוצה להוצות לו על מילוי התקייז ולאחל לו הצלחה בהמסק הטיפול הנכדיט ובכלל.

טיל 30.

צל"ש

בשם כל שוחרי האוויר הצח ניתן בזה ציון לשבח לסנוניות הראשונות, שהחליפו את הקטנועים באופניים הידראוליות.

כל הכבוד!

בתקווה שרבים ילכו בעקבותיהם למען הפחתת זיהום האוויר.

תודה, נורית גלינה

סככת אבלים בבית העלמין

בשעה טובה הושלמה הקמת סככת אבלים בבית העלמין, כמקובל בבתי עלמין. הסככה נתרמה על ידי ענת ושלמה שטיין מכפר אחים ועל כך נתונה תודתנו העמוקה.

הציבור מוזמן לחנוכת המבנה עם משפחת שטיין ביום שישי הקרוב 31.7 בשעה 11:00 בבית העלמין. יוסי שרון.

דברים שאמרתי בטקס חלוקת המלגות במועצת יואב

אני רוצה לברך בשם כל מקבלי המלגות ולהודות למועצה ולוועדת המלגות על החלטתכם לבחור בנו מקבלי המלגות. מפעל זה מתקיים מדי שנה בשנה, זה אחד המפעלים היפים – עידוד היצירה והכרה ביוצרים וכן בעידוד חומרי של סטודנטים בראשית דרכם. ברשותכם, כמה מלים יותר אישיות: הפסל הזה של דוש צייר וקריקטוריסט שליווה את עם ישראל בדרך למדינה עצמאית, מלחמת השחרור וכל השנים הראשונות של המדינה, הוא שייצר את דמותו הציורית של "שרוליק", דמות של צעיר שנולד עם המדינה, מין חברה'ימן פלמחניק, שהופיע כמעט בכל קריקטורה ובמספר קווים ביטא יותר מאלף מלים. כל ישראלי הזדהה עם דמותו, עירוני, מושבניק וקיבוצניק. הוא נתן לי את ההשראה לכתיבת הספר "מדגניה א' עד קבוץ נטור 100 שנות התיישבות".

האמת היא, שכאן לידי הייתה צריכה לעמוד גם תלמה חברתי לחיים. יחד צעדנו את כל השנים: בקיבוץ של פעם ובקיבוץ המתחדש, עשינו וחוונו את האירועים והסיפורים מהעבר והם רבים. עבדנו יחד בלול, בדיר, במפעל הקרמיקה, בגיוסים רבים ובאומנות – יצרנו הרבה קישוטי חג בריקועי נחושת בבית הבנים ובחדר האוכל ועוד יצירות רבות.

בכתיבת הספר תלמה ציירה וצילמה והייתה למבקר "קטלנית". בזכותה החסרתי וגם שיניתי סיפורים, לא כל ביקורת קיבלתי. אני רוצה גם להודות למיכל סלע שתיקנה שגיאות כתיב ועשתה הגהה לפי בקשתי, עד כמה שאפשר בלי "לסרס" את סגנון הכתיבה שלי, "בטוב וברע זה אריק: הביקורת עליו!"

תודה גם לאורנה שתיקנה שגיאות כתיב, הדפיסה במחשב וערכה את הספר עם הרבה סבלנות לכל השיגעונויות והטעויות שלי. ואחרונה חביבה נכדתי זיו רומבלסקי "אלופת המחשב" בעזרתה הצלחנו לרתום את המחשב הכל יכול לטובת הספר בצילומים, ציורים העברות וקבלת חומר.

לסיום, אני גאה לקבל מלגה יחד עם אביגדור כהן. חבר בן 96 שנים. אחד מ"נפילי הדור". עשיתם איתו צדק היסטרי. אביגדור, כמו דוש הקריקטוריסט, התחיל את דרכו בפלמ"ח, איש המחלקה הגרמנית, חבר קבוץ כפר מנחם, צייר, פסל, קרמיקאי ממקימי מפעל הקרמיקה, איש תרבות, "תיאטרון בובות", סרטי אנימציה, פורים, מחסן תחפושות ואביגדור זה היינו הך – הקריקטורות שלו הופיעו בכל עלון ובכל אירוע בקבוץ. הוא תרם את חלקו ברעיונות מקוריים בחגים ובמסיבות.

אביגדור הוא אב שכול. בנו, ראובן כהן נהרג במלחמת יום כיפור, גם הוא היה צייר מבטיח. אביגדור לא נטש את מפעלי חייו וממשיך ליצור. אני מאחל לך אביגדור, הרבה בריאות ונחת מהנכדה ולחיות כל זמן שתרצה.

על כל אלו אני מאחל לוועדת המלגות ולכל עובדי המועצה ולעומדת בראשה מטי צרפתי – הצלחה בכל הפעילויות שאתם יוזמים "חיזקו ואימצו." "פעילות פורייה."

אני מענק למועצה, כאות הוקרה את פסלו של דוש, שמסמל את תקומתה של מדינת ישראל ואת התנועה הקיבוצית בשעותיה היפות. אריק הראל

תערוכת אמנים צעירים בדרך

בחדר האוכל הוצגה תערוכת פיסול וציור מתוך חוגי העשרה שהתקיימו בסטודיו סעידי. כפר מנחם 2015 התערוכה היא בת 50 יצירות, מתוך "ים" של התנסויות ולימוד תהליך יישום בחומר.

אכן אמנות ילדים... האומנם?....

בתערוכה מוצגות מעט מסך מספר רב של יצירות שנוצרו והודרכו בלווי צמוד, במסגרת חוגי העשרה בסטודיו לחיפוי אמנותי- סעידי כפר מנחם. יצירותיהם של אמנים צעירים אלה ראויות להתייחסות רצינית וככל שניתן בהגשה מוזאלית, כפרק חשוב בחינוך לאמנות. ניסיתי באמצעים שונים ללמד את גוף האדם ואבריו, כמו גם הפורטרט וחלקיו. אין לי ספק – כאשר ייגשו אמנים צעירים אלו לצייר, או לפסל גוף אדם הם ידעו לסמן קנה מידה ויחסי גודל במקומם, לפי הטבע. כאמור, יצירות אלה הן אך ורק תרגילים בדרך להפנמת תהליך היצירה והלמידה ובזה עיקר החינוך ובוודאי חינוך ליצירה.

חוגי העשרה אלו ממשיכים גם בפגרת קיץ 2015. נפגש עם יצירותיהם של האמנים: יעקב אגם דודו גרשטיין ווסילי קונדינסקי

להתנסויות ועבודה.

התקשרות רק באמצעות הנייד 0523919187
משה סעידי 27.6.2015

צילומים:
אמנון זלינגר

מלגות סטודנטים-תשע"ו

בית גברי'ן

א. הנך מוזמן/ת להצטרף לפרויקט: מלגות סטודנטים.

בתמורה לפעילותו בקהילה יינהג הסטודנט ממלגת לימודים:

• מלגה בסך 1,500 ₪ עבור 30 שעות תרומה לקהילה.

• מלגה בסך 3,000 ₪ עבור 60 שעות תרומה לקהילה.

*

בית ניר

*

ב. התנאים לקבלת המלגה

גל-און

1. תושב המועצה.

*

2. עדיפות לסטודנטים שלומדים לימודים אקדמאיים ולימודי מקצוע.

גת

שעות הלימודים לא יפחתו מ- 15 ש"ש (שכר לימוד מעל 6,000 ₪)

*

3. *לימודים בתחום ניהול קהילתי: פיתוח מנהיגות קהילתית/ קורס גזברים/ קורס מזכירי קיבוץ/ וכד'.

גרדון

4. עדיפות לסטודנטים שטרם נהנו ממלגת לימוד.

*

5. דיווח חודשי קבוע ורצוף, לא יאוחר מ- 10 בכל חודש.

חנות גל צ'י

(דיווח ראשון 10.11 – דיווח אחרון 10.7).

6. הדיווח באחריות הסטודנט!

*

7. דפי הערכה/חוות דעת של האחראי הישיר – בפברואר וביוני.

כפר-הר"ף

8. לסטודנט ניתנת האפשרות להציג מועמדות לאחת מהמלגות לעיל.

*

9. הגדרת תחום תרומת הסטודנט תקבע ע"י הצוות המקצועי בשיתוף הסטודנט.

כפר מנחם

10. חובת השתתפות בטקס חלוקת מלגות.

*

*ללימודים בתחום ניהול קהילתי- מוענקת מלגה בסך 4000 ₪ בתמורה לפעילות בקהילה.

גלבה

ג. מועדי קבלת המלגה

* מרץ – אחרי ביצוע 5 חודשים (כולל דיווח מלא וחוות דעת), של האחראי הישיר.

*

* יולי – אחרי ביצוע 10 חודשים (כולל דיווח מלא וחוות דעת), של האחראי הישיר.

נחלה

קבלה לפרויקט מחייבת רישום במועד.

*

אם הנך מעונין/ת להשתלב בפרויקט זה, אבקשך למלא טופס הרשמה

סולמה

את הטופס ניתן למצוא באתר המועצה <http://www.yoav.org.il>

*

או במחלקת החינוך של המועצה. את הטפסים יש לשלוח עד 15.9.15

לאחר קבלת טופס ההרשמה תוזמן לראיון אישי. הראיונות יתקיימו במהלך חודש ספטמבר.

קדמה
כפר הנאצר

נתונים ליצירת קשר: אי-מייל – liora@yoav.org.il zipi@yoav.org.il

*

טלפון: 08-8500727/6 – 08-6898399 פקס. – 08-8500760

כבד'ם

רצוי להקדים ולהתקשר. חופשה נעימה!

*

ליאורה וורק - קב"סית

אחראית מלגות סטודנטים

עדה יואב